

[Hanne Reintoft.]

lige arbejderklassens uddannelsesstatus, så må man komme med nogle tal, der modbeviser dem. Det må vist være det eneste logiske.

Til fru Edele Kruchow må jeg igen sige: se på uddannelsesstilgangen for kvinderne, se på gennemførelsesprocenten, se på de kvindelige lærlinge, tag f. eks. elektroteknikindustrien, hvor vi har 90 pct. af kvinderne som ufaglært arbejdskraft og 1½ pct. som lærlinge.

Endelig må jeg igen sige til fru Ritt Bjerregaard: det, jeg anfægtede, var, at der ikke i ministerens redegørelse var nogen som helst oplysninger om, endsige et forsøg på løsning af problematikken helhedsplan eller ikke helhedsplan, og det er ikke rigtigt i en debat om de højere uddannelser, når det er et af de væsentlige problemer.

(Kort bemærkning).

K. Helveg Petersen (RV):

Jeg har en smuk gul bog her, som jeg næsten kunne fristes til at give hr. Bendix; jeg tror, hr. Morten Lange har den. Den hedder Skitse for udbygning af de højere uddannelser i tiden indtil 1980, og den er så gammel, at den er helt fra juni 1967. Der står et smukt afsnit om bacheloruddannelsen, men det har altså ikke gjort nogen dyb virkning. Vi er ikke kommet i gang med det. Nu forstår jeg, at tiden så er inde til det, og det synes jeg er glædeligt.

Må jeg om målsætningsdebatten sige, at det kan jo være en meget interessant debat at føre på et filosofisk plan, men i praksis kommer vi jo ikke uden om at diskutere indholdet og sigtet med uddannelsen, når vi vil lave omstrukturering. Det lader sig ikke gøre at komme uden om den kendsgerning, så lad os nu tage praktisk på det.

Må jeg sige til hr. Freddy Madsen, at den rapport, han taler om, Dahrendorfrapporten, jo ikke er andet end hans synspunkter. I øvrigt må det være vigtigt, at vi inden for Fællesskabet samarbejder om forskningsopgaver, hvor det er naturligt, men det gælder om alt vedrørende EF, når der er tale om uddannelse og for øvrigt også om andre spørgsmål, at vi gang på gang får fat i nogle papirer, der hvirvler rundt i et eller andet kommissionskontor, og så bliver det ophøjet

til virkelighed, og så opererer vi, som om det var en realitet, og derved opstår der mange misforståelser.

Må jeg så sige den ene ting om spørgsmålet om adgangsbegrænsning, at herom kan man også læse et udmærket afsnit i den gamle planskitse. Der er skrevet meget om adgangsbegrænsning, men jeg har ikke set én dokumentation for, at man kan lave et sikkert kriterium på basis af hverken studentereksamen eller HF eller en adgangseksamen. Jeg mener, at vi nu må bede ministeren om at fremskynde den udtalelse, som liberaliseringsudvalget måtte kunne komme med, så vi kan få en fornuftig diskussion om disse ting. Og så vil jeg mene, at vi skal lægge hovedvægten på den selvsvurdering, som opstår igennem tilvejebringelse af et fleksibelt system. Det er en løsning, der langt er at foretrække for indgreb, der vil gribe dybt ind i vores uddannelsessystem som helhed.

Men lad os nu få debatten. Det er det, vi skal se på for at finde ud af, hvordan vi kan løse den mangfoldighed af problemer, der presser sig ind på os.

(Kort bemærkning).

Ingolf Knudsen (CD):

Fru Ritt Bjerregaard siger i sit sidste indlæg om styrelsesloven, at den ikke er trådt i kraft alle steder, og at man i sin tid havde debatten og hørte de samme argumenter, men det, som fru Ritt Bjerregaard her fører ind, er jo ikke noget argument. Fordi styrelsesloven ikke er trådt i kraft alle steder, men dog de fleste steder, og man de fleste steder på mange områder kan se, at styrelsesloven ikke fungerer, så bør man dog vel, hvis man mener dette, hellere sætte ind nu, end at styrelsesloven bliver sat i kraft alle steder med deraf eventuelle risici.

Må jeg sige til hr. K. Helveg Petersen, som drager det om målsætningsdebatten ind endnu en gang og siger, at vi i praksis må diskutere indhold og sigte: jeg er fuldstændig enig.

(Kort bemærkning).

Morten Lange (SF):

Den gamle styrelseslov fungerede, og den, der er ved at blive sat i kraft nu, fungerer også. En hvilken som helst demokratisk for-